

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 12.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392903488/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

Tue løb hen til Døren og greb efter Håndtaget, men i det samme gik Døren op, så han nær var blevet revet omkuld.

«Fa'r! Fa'r!» jublede han og hoppede omkring ham. Fader løftede ham op i Armene, kvistende ham op og ned, så Tue skreg af Angst og Fryd.

«Er du nu færdig for i Dag?» spurgte Moder, hun stod og satte Bogen op i Reolen.

«Ja, det er jeg, Elisabeth; nu skal vi vel snart spise?»

«Ja, så snart Regitze kommer.»

Det ringede.

«Der er hun!» råbte Tue.

«Så går vi ud og lukker hende ind,» sagde Fader. De kom ud i Entreen og fik Døren lukket op, og dér stod Regitze, hendes lange Lokker fløj i Blæsten.

«God Aften, Fa'r, God Aften, Tue,» smilte hun, nu var hendes Stemme atter mild og munter.

«God Aften, min Pige,» sagde Fader og lukkede Døren, han skød Hængekæden for, og Søster fik Kåben af. Hun frøs, for det var saa koldt, og Regitze kunde dårligt tåle Kulde. Tue sad på Faders Arm og tav. Da Døren blev åbnet, havde han set den våde Vej dér ude i Mørket og bagved Engene, hvor Blæsten tudede. Og da Fader lukkede og låste, syntes han, der var en, som blev lukket ude. Men da han så kom ind i Spisestuen, hvor Lampen hang og skinnede, og han blev anbragt i sin Kurvestol, mens de andre satte sig rundt om det dækkede Bord, glemte han rent det mørke Syn og slubrede fornøjet Teen i sig.

Dagen gik så stille og lykkelig for Tue.

Han vågnede om Morgenen, når Søster Regitze kom ind for at sige Farvel, inden hun gik på Skole. Hun bøjede sig ned over ham, så hendes tunge, røde Hår-fletning kildrede ham på Kinden.